

Szczecin, 13 marca 2020 r

Nadzieja Karczmarczyk-Gawęcka
Sędzia WSA w Szczecinie

Pan
Prezes

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Szczecinie**

O Ś W I A D C Z E N I E

Jako sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie oświadczam, że nie należę i nie należałam do partii politycznej, związku zawodowego i nie prowadzę działalności nie dającej się pogodzić z zasadami niezależności sądów i niezawisłości sędziów, tym samym czynię zadość wymogom art. 178 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Obejmując urząd sędziego zobowiązałam się służyć wiernie Rzeczypospolitej i stać na straży prawa.

W wykonaniu złożonego ślubowania zauważam, że :

- nałożony w trybie art. 88a § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 52 ze zm., dalej jako: p.u.s.p.) obowiązek złożenia oświadczenia, które następnie podlega publikacji (art. 9 p.u.s.p.), jest sprzeczny z podstawowymi prawami człowieka takimi jak: prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, wolności wyznania, wolności gromadzenia się, stowarzyszania się wyrażonymi w Konstytucji RP (art. 47, art. 51 ust. 2, art. 53), w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (art. 8, art. 9, art. 11), w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej (art. 7, art. 10, art. 12) oraz Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej jako: RODO);
- zgodnie z art. 91 ust. 2 i 3 Konstytucji RP umowa międzynarodowa, ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową, a prawo Unii Europejskiej jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami - uwzględniając powyższe, art. 88 p.u.s.p. nie powinien być zatem stosowany jako sprzeczny z ww. umową międzynarodową i prawem UE;
- art. 88a § 1 p.u.s.p. posługuje się pojęciem „zrzeszenie”, nie podając jego ustawowej definicji i określając granice znaczeniowe pojęcia „stowarzyszenie” wężiej niż pojęcia „zrzeszenie”.

Oznacza to, że pojęcie „zrzeszenie” na gruncie ustawy należy rozumieć tak, jak jest ono rozumiane w języku polskim, czyli jako „organizację skupiającą ludzi jednego zawodu lub mających wspólny cel” – synonim pojęć „organizacja”, „związek”. Pod pojęciem „zrzeszenia” użytym w art. 88a § 1 p.u.s.p. należałoby zatem rozumieć wszystkie organizacje i związki zrzeszające ludzi z różnych powodów i dla osiągnięcia różnych celów, np.: kościoły, organizacje wyznaniowe, zawodowe, hobbystyczne, zrzeszające chorych, miłośników określonej dyscypliny sportu, rozrywki, absolwentów uczelni czy osoby przejawiające określoną orientację seksualną, itp. Gromadzenie takich informacji o obywatelach, jakie przewidziano w art. 88a § 1 p.u.s.p., wykracza poza zakres demokratycznego państwa określonych przepisem art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, który stanowi, że „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.”

Analizowana regulacja pozostaje w sprzeczności także z art. 53 ust. 7 Konstytucji, który stanowi, że nikt nie może być obowiązany przez organ władzy publicznej do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania, a także z art. 51 ust. 2 Konstytucji, który zakazuje władzom publicznym pozyskiwania, gromadzenia i udostępniania innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

- obowiązek gromadzenia danych, o których mowa w art. art. 88a § 1 p.u.s.p i upubliczniania ich w Biuletynie Informacji Publicznej pozostaje w sprzeczności z zasadą minimalizacji danych określoną w art. 5 ust. 1 lit. c, art. art. 6 ust. 1 lit. c i e, art. 6 ust. 3 oraz art. 9 ust. 2 lit. g RODO, zgodnie, z którym dane osobowe muszą być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane, gromadzone informacje muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym, a gromadzenie danych wrażliwych musi być uzasadnione ważnym interesem publicznym.

Mając na uwadze powyższe stwierdzam, że powołany przepis narusza prawa obywatelskie, których zobowiązałam się strzec, a także przywołane powyżej przepisy Konstytucji i prawa Unii Europejskiej. Narusza także przysługujące mi, jako obywatelowi, konstytucyjne prawa. Brak wyrażenia przez sędziów sprzeciwu wobec łamania praw gwarantowanych konstytucyjnie w dalszej perspektywie może doprowadzić do pozbawienia obywateli realnej ochrony sądowej i gwarancji ich praw.

Wobec powyższego odmawiam złożenia oświadczenia o jakim mowa w art. 88a § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

/ / lu